

Ан. Мѣстныйа начальникъ.

Уч. Ами тогова защо не награди?

Ан. Защото не го намери.

Уч. Можи ли мѣстныйа начальникъ да намери се-
ное зло и добро?

Ан. Неможи: защото' който иска да изнамери сич-
кото, треба да присѣтствъва (да бѣди) по сичкійа свѣтъ
и да знае на секого чловѣка сърцето и помышленіето,
кое то не възможно на чловѣка, за това много добрини
останзватъ не награждени и много злины ненаказаны.

Уч. Тѣй е Андрее, само единъ богъ присѣтствъва
посичките мѣста, и само той знае чловѣческите сърца и
помышленія, за това и само той можи секое добро да
награди и секое зло да накажи.

Уч. Стефане! ты знаеш ли нѣкоя нравозчителнѣ
повѣсть?

Ст. Знамъ единъ твърде добръ за гласа насовѣстыа.

Уч. Кажи да я чземе?

Ст. Радославъ като миналъ край нѣкоя отво-
ренна градина и влезалъ вжтре за любопитсево, ви-
дѣлъ много дървета угжнаты отъ озрѣли сливы, и ре-
калъ: тѣка нѣма никой, ще се наямъ колкото
щж, ще исчзпа едно клонче и ще побѣгна. Това
като дѣмалъ въ себе си, той часъ мѣ дошло на умъ, чи
тѣй не е добро: Защото сливыте не сж неговы, но
като помисли малко, рече: кой ще познае ако изямъ
нѣколко сливы, белкимъ ги е нѣкой челъ? но като при-
ближи и простре ржкж да откъсни едно клонче, сто-
римъсе какъ чзва нѣщо въ себе си, което мѣ дѣма: не
прави това, защото не е добро. Той си повърна рж-
катж назадъ, послѣ излезна вжнъ и осѣти въ себе си
нѣкоя радость.

Уч. Стефане! какво познаваш отъ тая повѣсть?